

Bosonderhoud Jol

Het zal niemand ontgaan zijn dat er behoorlijk is huisgehouden op de Jol. Deze winter is een flink aantal bomen en struiken gezaagd en versnipperd.

Met “dunnen”, zo noemen we dat in ons vak, creëren we licht, lucht en dus ruimte voor toekomstbomen, zaailingen en jonge aanplant. Alleen op deze manier ontstaat er een gevarieerd, veilig en duurzaam bos waar we als golfers (bezoekers/natuurlijefhebbers/wandelaars) graag gebruik van maken. Vooral vanuit het oogpunt van veiligheid hebben we dit jaar de Jol eens extra aangepakt, zoals te zien is op onderstaande foto's.

De bossen zijn aangeplant als kleine boompjes, vaak nog geen meter hoog, van verschillende soorten door elkaar of in kleine groepjes bij elkaar en op iedere vierkante meter. Dat betekent dat er al snel 6.000 kleine boompjes per voetbalveld staan! In de eerste jaren is er meer dan voldoende groeiruimte, voeding en vocht om te ontwikkelen. De eerste exemplaren hebben de onderlinge strijd om met name het zonlicht verloren en zijn als een natuurlijke dunning doodgegaan.

Dan wordt het tijd om als beheerder in te grijpen. Als we niets zouden doen, zullen alleen enkele van de sterkste boomsoorten overwinnen, de rest gaat dood, dat is de natuur.

Het wordt dan een monotoon bos, van enkele boomsoorten die dicht tegen elkaar opgroeien om maar een broodnodige glimp van de zon op te vangen. De dunne lange sprietten van bomen die dan 20 meter hoog zijn, vallen massaal om na een beetje storm. Ook het uitbreken van een boomziekte kan in een bos met maar enkele boomsoorten desastreus zijn (dit hebben we bij de essentaksterfte gezien). Voor de natuur is het niet zo erg als een stuk bos ter grootte van enkele voetbalvelden omvalt, want na 25 jaar staan er wel weer nieuwe bomen. Maar voor de mensen die dagelijks genieten van het bos is het slikken als de stammen van de boom als mikadopennen over elkaar heen liggen. Hierdoor is het onveilig om er te lopen en het duurt weer een generatie, voordat de vaste wandeling weer voelt als “thuis”.

Dat we op de Jol te laat zijn geweest met deze dunning is een feit. We hebben te lang de “grote baan” Aak, Botter en Pluut voorrang gegeven. Daarbij komt dat de zaagseizoenen in de winterperiode steeds korter worden. Tevens zijn er afgelopen winter maar weinig werkbare dagen geweest, veelal was de grote hoeveelheid regen de belemmerende factor om ons werk te kunnen doen.

Door op tijd te starten met dunnen kunnen we als beheerders sturen om een gezond, veilig en aantrekkelijk bos van grote, dikke, kleine, dunne en heel veel verschillende soorten bomen te behouden. Zo blijft er ook voldoende ruimte in het bos voor zaailingen of jong aangeplante bomen om te groeien, zodat de nieuwe generatie bomen klaar staat en dankbaar gebruik maakt van het zonlicht wat hen na een dunning bereikt.

Christian Nueboer, hoofdgreenkeeper.

